

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/31/2021
Identifikačné číslo spisu: 3214010130
Dátum vydania rozhodnutia: 05.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3214010130.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. v trestnej veci obvineného Y.E. pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí 5. mája 2021 v Bratislave, o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Jaška proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23Tos/69/2020 z 30. júna 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného Y. U. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 3T/54/2014 z 21. augusta 2014, bol obvinený Y.E. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní päť rokov.

Uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 3T/54/2017 zo 16. marca 2017, súd rozhodol tak, že podľa § 50 ods. 4 písm. a) Trestného zákona (v znení účinnom do 31. decembra 2018) ponechal v platnosti podmienené odsúdenie uložené vyššie označeným rozsudkom a súčasne ustanovil nad obvineným probačný dohľad a uložil mu primeranú povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona, spočívajúcu v povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, prípadne iným odborníkom programu sociálneho výcviku zameraného na dodržiavanie platných predpisov Slovenskej republiky.

Následne uznesením Okresný súd Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 3T/54/2014 z 21. mája 2020 rozhodol postupom podľa § 419 ods. 1 Trestného poriadku a § 52 ods. 1 Trestného zákona, že obvinený Y.E. vykoná trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 3T/54/2014 z 21. augusta 2014, v spojení s uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 3T/54/2014 z 21. mája 2020, ktorým bolo rozhodnuté, že sa obvinený Y.E. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil. Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona s

poukazom na § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 23Tos/69/2020 z 30. júna 2020, podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil uznesenie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 3T/54/2014 z 21. mája 2020 a sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 50 ods. 4 a § 52 ods. 1 Trestného zákona sa obvinený Y.E. neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktoré mu bolo uložené hore špecifikovaným rozsudkom z 21. augusta 2014, v spojení s uznesením zo 16. marca 2017, a preto vykoná trest odňatia slobody vo výmere dva roky. Podľa § 52 ods. 5, § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obvinený Y.E. podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Jaška, a to napriek právnomu poučení, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23Tos/69/2020 z 30. júna 2020, dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, keďže sa domnieva, že postupom súdu bolo v konaní porušené jeho právo. Domáhal sa, aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23Tos/69/2020 z 30. júna 2020, vyslovil, že bol v jeho neprospech porušený zákon a aby vec vrátil na nové rozhodnutie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril okresný prokurátor so záverom, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, preto navrhol, aby dovolací súd podané dovolanie odmietol postupom podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) vec predbežne preskúmal podľa § 378 Trestného poriadku a následne po postupe podľa § 381 Trestného poriadku rozhodol, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou [§ 382 písm. b) Trestného poriadku], takže nie je možné vykonať prieskum jeho dôvodnosti.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani na preskúmavanie nimi vykonaného dokazovania. Nie je nástrojom všeobecného preskúmavania všetkých rozhodnutí súdov nižších stupňov. Jedným z kritérií vymedzenia podania dovolania je okruh rozhodnutí, voči ktorým je uplatniteľné. Tento okruh je daný predovšetkým ustanovením § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ktoré definuje právoplatné rozhodnutia súdu, voči ktorým možno dovolanie podať a ktorými bol porušený zákon alebo boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Trestného poriadku (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku).

Paragraf 368 ods. 2 Trestného poriadku:

Ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie:

- a/ rozsudok a trestný rozkaz,
- b/ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c/ uznesenie o zastavení trestného stíhania
- d/ uznesenie o podmienenom zastavení trestného stíhania
- e/ uznesenie o podmienenom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného
- f/ uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania
- g/ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia
- h/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Okruh rozhodnutí vymedzený v uvedenom ustanovení dopĺňajú rozhodnutia uvedené v ustanovení § 371

ods. 2 Trestného poriadku - napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmieňanom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmieňane odložený, o výkone zvyšku trestu po podmieňanom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste - vo vzťahu ku ktorým môže dovolanie podať len minister spravodlivosti, a v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku, kde opäť len minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

Ďalším kritériom vymedzenia podania dovolania je okruh oprávnených osôb, ktoré dovolanie môžu podať (§ 369 Trestného poriadku).

V posudzovanej veci bolo dovolanie podané obvineným voči uzneseniu krajského súdu, ktorý rozhodoval o tom, že obvinený sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieňaného odsúdenia, že trest vykoná a o spôsobe jeho výkonu.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 371 ods. 2 Trestného poriadku jasne vyplýva, že rozhodnutie o výkone trestu, ktorého výkon bol podmieňane odložený, inými slovami o rozhodnutí o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieňaného odsúdenia a následnom rozhodnutí o výkone trestu a spôsobe jeho výkonu, ako je tomu v tomto prípade, môže dovolaním napadnúť výlučne len minister spravodlivosti.

Dovolanie podal obvinený Y.E., teda osoba neoprávnená, čím bol daný dôvod odmietnuť podané dovolanie podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku a nemožnosť jeho preskúmania v dovolacom konaní.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný.